

Nr 236.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pension åt förra järnvägsarbetaren J. E. Fransén; given Stockholms slott den 11 mars 1932.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Felix Hamrin.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 11 mars 1932.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Hamrin, anför:

I en till Kungl. Maj:t ställd skrift har förra järnvägsarbetaren Johan Emil Fransén anhållit att komma i åtnjutande av pension jämlikt bestämmelserna i kungörelsen den 8 november 1918 (nr 859) angående pensionering av förmän och arbetare vid statens järnvägsbyggnader samt statens vattenfallsverks byggnadsavdelning, utan hinder av att han icke uppnått därför stadgad levnadsålder.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Fransén, som är född den 20 november 1877, under en tid av sammanlagt något över 29 år varit anställd dels vid statens järnvägsbyggnader (under åren 1902—1906 och 1914—1931) och dels vid Trollhätte kanal- och vattenverk (under åren 1906—1914); samt att han med utgången av år 1931 lämnade sin anställning vid statens järnvägar på grund av sjukdom.

Järnvägsstyrelsen, som den 16 februari 1932 avgivit infordrat utlåtande i ärendet, har därvid anfört följande:

Jämlikt bestämmelserna i kungörelsen den 8 november 1918 (nr 859) angående pensionering av förmän och arbetare vid statens järnvägsbyggnader samt statens vattenfallsverks byggnadsavdelning erfordrades för rätt att komma i åtnjutande av pension enligt denna författning att hava varit anställd vid statens järnvägsbyggnader, statens vattenfallsverks byggnadsavdelning eller liknande statens arbetsföretag under minst 25 år och att hava uppnått 55 levnadsår. Fransén kunde alltså, trots att han befunnits hava en tjänstetid av något mer än 29 år, icke anses berättigad att erhålla pension enligt nämnda kungörelse.

Styrelsen ville erinra om att 1926 års riksdag efter därom av Kungl. Maj:t i proposition nr 166 under punkt 5 gjord framställning i liknande ärende medgivit undantag från ifrågavarande föreskrift om viss minimiålder för erhållande av pension.

Under återopande härav har järnvägsstyrelsen hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen *dels* förklara den omständigheten, att Fransén ännu icke uppnått den för pensions erhållande stadgade levnadsåldern, icke utgöra hinder för honom att erhålla en årlig pension av 450 kronor, att utgå i enlighet med bestämmelserna i förenämnda kungörelse, *dels ock* medgiva, att den Fransén sålunda tillkommande pensionen skulle i avseende å tilläggsförmåner så anses, som hade den i vanlig ordning beviljats av järnvägsstyrelsen enligt föreskrifterna i sagda kungörelse.

Statskontoret har efter remiss avgivit utlåtande i ärendet den 24 februari 1932 och därvid anfört, att, då anledning till erinran mot vad järnvägsstyrelsen föreslagit icke syntes föreligga, ämbetsverket tillstyrkte, att åtgärd måtte vidtagas i enlighet med styrelsens hemställan.

*Departements-
chefen.*

Under hänvisning till det av järnvägsstyrelsen återopade precedensfallet tillstyrker jag, att i enlighet med vad järnvägsstyrelsen i ärendet hemställt medgivande utverkas åt Fransén att komma i åtnjutande av pension enligt de för arbetare vid statens järnvägsbyggnader och statens vattenfallsverks byggnadsavdelning genom kungörelse den 8 november 1918 (nr 859) meddelade pensioneringsbestämmelserna, utan hinder av att han icke uppnått föreskriven levnadsålder av 55 år.

Pensionsbeloppet bestämmes enligt nämnda kungörelse efter antalet

levnads- och tjänstår samt utgör vid 55 levnadsår och 29 tjänstår 450 kronor för år, varå utgå pensionstillägg enligt kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 360), pensionsförhöjning enligt kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280) ävensom dyrtidstillägg. Pension enligt omförmälda kungörelse utbetalas från för ändamålet å riksstatens elfte huvudtitel uppfört anslag.

Under åberopande av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

dels förklara den omständigheten, att förre järnvägsarbetaren Johan Emil Fransén vid avgången ur statens järnvägars tjänst icke uppnått en levnadsålder av 55 år, icke utgöra hinder för honom att komma i åtnjutande av en årlig pension av 450 kronor, att utgå i enlighet med bestämmelserna i kungörelsen den 8 november 1918 (nr 859) angående pensionering av förmän och arbetare vid statens järnvägsbyggnader samt statens vattenfallsverks byggnadsavdelning,

dels ock medgiva, att den Fransén sålunda tillkommande pensionen skall i avseende å tilläggsförmåner så anses, som hade den i vanlig ordning beviljats av järnvägsstyrelsen enligt föreskrifterna i nyssnämnda kungörelse.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

R. Borgström.